IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ Komisji Infrastruktury
(nr 148)
z dnia 16 listopada 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Infrastruktury (nr 148)

16 listopada 2021 r.

Komisja Infrastruktury, obradująca pod przewodnictwem posła **Cezarego Grabarczyka (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (druk nr 1377).

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Uściński** sekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami oraz **Kazimierz Cymerys** główny specjalista kontroli państwowej Najwyższej Izby Kontroli.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Elżbieta Kessel** i **Jakub Sindrewicz** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Łukasz Grabarczyk**, **Konrad Nietrzebka** i **Wojciech Paluch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dzień dobry. Serdecznie witam panie posłanki i panów posłów. Bardzo serdecznie witam pana ministra Piotra Uścińskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, wraz ze współpracownikami. Witam przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli. Stwierdzam kworum.

Zgodnie z przedstawionym porządkiem, przedmiotem dzisiejszego posiedzenia będzie pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (druk nr 1377). Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie ma. Stwierdzam jego przyjęcie. Przystępujemy do realizacji porządku dziennego.

Informuję, że w dniu 7 lipca 2021 r. marszałek Sejmu skierowała powyższy projekt ustawy do Komisji Infrastruktury do pierwszego czytania. Przypominam, że pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie projektu przez wnioskodawcę, debatę w sprawach zasad ogólnych projektu, następnie zadawanie pytań przez posłów i odpowiedzi przedstawiciela wnioskodawców.

Proszę pana posła Przemysława Koperskiego o uzasadnienie projektu ustawy.

Poseł Przemysław Koperski (Lewica) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, tekst projektu ustawy został państwu dostarczony. Skupię się na uzasadnieniu. Jak państwo wiecie, w Polsce jest kilkadziesiąt schronisk górskich. Większość tych schronisk jest ogrzewana węglem. Jeżeli spędzacie państwo czas w górach, w szczególności w okresie zimowym, możecie zobaczyć wydobywające się kłęby z kominów schronisk górskich. Pomimo tego, że podejmowane są jakieś próby przeciwdziałania tego typu ogrzewaniom, ten stan na dzień dzisiejszy nie uległ zasadniczej poprawie. Sam jestem mieszkańcem Beskidów. Co więcej, jeżeli przebywacie państwo w górach jesienią albo w lecie, to możecie zobaczyć również ciężki, wielotonowy sprzęt, który dowozi węgiel do schronisk górskich.

Projekt ustawy ma na celu zmianę tej sytuacji. Do dzisiaj brak jest kompleksowego rozwiązania problemu wymiany kopciuchów na OZE w schroniskach górskich. Skutkuje to tonami węgla zalegającego od jesieni obok schronisk i stanowi źródło niskiej emisji w miejscu, w którym mieszkańcy i turyści oczekują czystego powietrza o każdej porze roku.

Proponowana ustawa umożliwia realizację przedsięwzięć termomodernizacyjnych i związanych z wymianą źródeł ciepła w schroniskach górskich. Dotychczasowa pomoc była niewystarczająca, by właściciele schronisk mogli sfinansować pozostałą część inwestycji.

Proponowany projekt ustawy zakłada dodanie schronisk górskich do listy zawartej w art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków. Wynikiem proponowanej zmiany będzie możliwość zaliczenia inwestycji w budynki będące schroniskami górskimi do przedsięwzięć termomodernizacyjnych.

Schroniska górskie zostały wyodrębnione rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych z 30 grudnia 1999 r. Listę schronisk górskich prowadzi właściwy miejscowo marszałek województwa.

Dodawane ust. 2a i 2b w art. 5 stanowią szczegółową realizację możliwości opisanej w zmianie nr 1. Zgodnie z ust. 2a wysokość premii termomodernizacyjnej będzie wynosić 49% poniesionych kosztów, pod warunkiem, że w wyniku inwestycji nastąpi zamiana źródła energii na OZE lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji. Dodatkowo, jeżeli w ramach przedsięwzięcia zostanie zainstalowana mikroinstalacja OZE o mocy maksymalnej wynoszącej co najmniej 12 kW, premia termomodernizacyjna wzrośnie do 90% kosztów. Proponuje się, żeby ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Proponowany projekt przyczyni się do szybkiej poprawy jakości powietrza w okolicach schronisk górskich, zwiększenia atrakcyjności turystycznej obszarów górskich, poprawy sytuacji finansowej schronisk. Dodatkowo będzie stanowić narzędzie promocji postaw proekologicznych i ochrony środowiska. W wyniku wejścia w życie niniejszej ustawy zwiększy się również bezpieczeństwo na drogach w trudnym terenie górskim ze względu na zmniejszenie częstotliwości transportu węgla kamiennego lub brunatnego do schronisk górskich.

Szacuje się, że w Polsce jest poniżej 100 schronisk. Koszt wprowadzenia w życie ustawy – oczywiście według danych z momentu, w którym została ona skierowana do Sejmu –szacunkowo wyniesie 20 mln zł. Koszty te zostaną pokryte przez Fundusz Termomodernizacji i Remontów, który w latach 2020-2029 przeznaczy na wsparcie przedsięwzięć termomodernizacyjnych około 3,2 mld zł. Taki był szacunek. Koszty związane z proponowaną ustawą wyniosą zatem 0,6% wszystkich wydatków funduszu.

W ocenie projektodawcy przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia w celu uzyskania opinii. To jest uzasadnienie.

W dokumencie otrzymaliście państwo również pliki dokumentów, stanowisko rządu w tej sprawie. Nie wiem, panie przewodniczący, czy teraz mogę się odnieść.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Uzasadnia pan tak szeroko, jak pan poseł uważa.

Poseł Przemysław Koperski (Lewica) – spoza składu Komisji:

Może poczekam na stanowisko rządu. Ono jest na piśmie, ale myślę, że jak będzie przedstawione, to się do niego odniosę. Jak nie będzie przedstawione, to i tak się do niego odniosę.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Poproszę pana ministra o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Piotr Uściński:

Szanowni państwo, rząd przedstawił bardzo obszerne stanowisko, więc jeśli tego państwo oczekują, przybliżę je w całości, tylko że jest tego osiem stron. Jeśli nie ma takiej konieczności, żeby przytaczać je w całości…

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Myślę, że syntetycznie wystarczy.

Sekretarz stanu w MRiT Piotr Uściński:

Mogę troszeczkę to zsyntetyzować. W stanowisku rządu z 8 października przedstawiono oczywiście negatywną ocenę proponowanej nowelizacji w zakresie wskazanym w projekcie. Główna zmiana proponowana w poselskim projekcie dotyczy definicji pojęcia „przedsięwzięcie termomodernizacyjne" zawartego w art. 2 pkt 2 ustawy. Pojęcie to miałoby obejmować również przedsięwzięcia, których przedmiotem są określone działania realizowane w schroniskach górskich. Autorzy projektu proponują poszerzenie o schroniska górskie zakresu przedmiotowego wsparcia udzielanego ze środków publicznych na zasadach określonych w ustawie o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

Zgodnie z Polską Klasyfikacją Obiektów Budowlanych, do której odwołują się projektodawcy, schroniska górskie należą do działu budynków niemieszkalnych. Znajdują się w sekcji: budynki, budynki niemieszkalne, hotele i budynki zakwaterowania turystycznego. W konsekwencji autorzy projektu proponują objęcie wsparciem przedsiębiorców będących właścicielami lub zarządcami tych budynków zakwaterowania turystycznego. Są to daleko idące zmiany, gdyż ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej emisyjności budynków jest jednym z najważniejszych narzędzi realizacji celów w zakresie długoterminowej renowacji krajowych zasobów budynków mieszkalnych, wspierając działania zmierzające do osiągnięcia tego celu, a jest to poprawa warunków mieszkaniowych społeczeństwa, stanu technicznego zasobów mieszkaniowych oraz zwiększania efektywności energetycznej. Beneficjentami tej ustawy nie są przedsiębiorcy, lecz niemal wyłącznie spółdzielnie mieszkaniowe i wspólnoty mieszkaniowe. Są nimi także inni właściciele budynków i lokali mieszkalnych, w tym osoby fizyczne i gminy.

Propozycje te jednocześnie bardzo istotnie wykraczają poza kierunki zmian wskazane w długoterminowej strategii renowacji budynków w odniesieniu do instrumentu realizowanego ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów jako jednego z kluczowych publicznych programów wsparcia renowacji budynków, sprzyjających poprawie efektywności energetycznej i transformacji do gospodarki neutralnej klimatycznie. Propozycje w tym zakresie nie były również zgłaszane w trakcie konsultacji publicznych „Projektu długoterminowej strategii renowacji budynków" ani w trakcie konsultacji publicznych projektów kolejnych nowelizacji o wspieraniu termomodernizacji i remontów.

Poza brakiem uzasadnienia wprowadzania nowego instrumentu wspierania termomodernizacji schronisk górskich w stanowisku rządu wskazano również inne poważne zastrzeżenia i wątpliwości do tego przedmiotowego poselskiego projektu ustawy. Są to m. in. wątpliwości dotyczące tego, że nie przedstawiono argumentów za tym, dlaczego miały być zróżnicowane podmioty. Sytuacja prawna schronisk górskich w dostępie do wsparcia termomodernizacji w stosunku do innych budynków zakwaterowania turystycznego, w tym również innych tego typu budynków położonych w górach… Nie przedstawiono argumentów za proponowanym znacznym uprzywilejowaniem zarządców i właścicieli schronisk górskich w stosunku do innych podmiotów uprawnionych do uzyskania premii termomodernizacyjnej.

Nie przedstawiono ani nie uzasadniono sposobu określenia intensywności proponowanego wsparcia publicznego. Nie uregulowano kwestii wysokości i przekazywania premii termomodernizacyjnej w przypadku, gdy zostanie zainstalowana mikroinstalacja OZE o mocy maksymalnej do co najmniej 12 kW, a więc gdy wysokość premii miałaby stanowić 90% kosztów poniesionych na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, oraz zakupu instalacji, mikroinstalacji OZE.

Założono zmianę pojęcia „przedsięwzięcie termomodernizacyjne" zawartego w ustawie o wspieraniu termomodernizacji. Do tej definicji odsyłają inne uregulowania i programy, co oznacza konieczność dokładnej analizy tych odesłań pod kątem ich ewentualnej modyfikacji. Poszerzenie podmiotowego zakresu ustawy o wspieraniu termomodernizacji o przedsiębiorców będących właścicielami lub zarządcami schronisk górskich wymagałoby wprowadzenia przepisu określającego zasady udzielania tym przedsiębiorcom pomocy publicznej w formie premii termomodernizacyjnej.

Nie zawarto także przepisów uzależniających uzyskanie premii termomodernizacyjnej od wymiany tzw. kopciuchów na OZE, choć wskazano, że uzasadnieniem nowej regulacji jest potrzeba kompleksowego rozwiązania tego problemu, a w efekcie zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza.

Mając na uwadze powyższe, Rada Ministrów negatywnie opiniuje przedłożony projekt ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję bardzo panu ministrowi za przedstawienie stanowiska rządu. Otwieram debatę. Pan poseł już teraz czy po ewentualnych pytaniach?

Poseł Przemysław Koperski (Lewica) – spoza składu Komisji:

Chciałbym odnieść się do tego stanowiska, to mogłoby spowodować, że unikniemy kilku pytań, jeżeli pan przewodniczący pozwoli.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Bardzo proszę, pan poseł Koperski.

Poseł Przemysław Koperski (Lewica) – spoza składu Komisji:

Szanowni państwo, panie przewodniczący, panie ministrze, zasadniczy zarzut zawarty w opinii o niezgodności projektu z konstytucją sprowadza się do wątpliwości, czy projekt nie narusza zasady równości wyrażonej w art. 32 ust. 1 konstytucji. W mojej opinii jedynie opaczne rozumienie zasady równości może prowadzić do takiego wniosku. Celem projektu jest wyróżnienie konkretnej grupy obiektów, tj. schronisk górskich. Polska Klasyfikacja Obiektów Budowlanych rozróżnia w ramach budynków zakwaterowania turystycznego m.in. schroniska młodzieżowe i górskie, a projekt zmiany ustawy dotyczyć ma wyłącznie schronisk górskich, tj. obiektów najczęściej w pojedynczej zabudowie, przy szczytowych lub w szczytowych partiach gór, niejednokrotnie posiadających swój rodowód na przełomie XIX i XX w., o regionalnej architekturze, budowanych najczęściej z naturalnych materiałów takich jak kamień i drewno.

Zasada równego traktowania oznacza, że w każdym przypadku podmioty należące do tej samej kategorii muszą być traktowane równo. Tak też zakłada projekt ustawy. Projekt nie różnicuje grup schronisk górskich, nie stawia im dodatkowych wymogów. Wybór tej kategorii obiektów zarówno wynika z oczekiwań turystów, jak i przysłuży się redukcji zanieczyszczeń powietrza oraz likwidacji negatywnego, niszczycielskiego wpływu na leśno-łąkowy ekosystem otaczający schroniska górskie, co spowoduje eliminację zamierania drzew, uszkodzeń aparatu asymilacyjnego roślin, zakwaszania gleby, zmian pH. Projekt jest zgodny z prawem unijnym, ma na celu ochronę klimatu, siedlisk i ekosystemów leśno-łąkowych na terenach górskich. Konieczny zatem był wybór konkretnej grupy obiektów, albowiem właśnie ich specyfika, zasadniczo powiązana z położeniem obiektu, jest determinantem do wprowadzenia projektowanej zmiany.

Podkreślić także należy, iż konstytucyjna zasada równości może stanowić co najwyżej wzorzec kontroli, ale konieczne jest wskazanie innego prawa lub wolności konstytucyjnych, w związku z którymi zasada ta miałaby zostać naruszona. Przepis ten nie określa w sposób samodzielny treści obowiązku. Opinia negatywna projektu nie odnosi się tymczasem do żadnych konkretnych przepisów, które miałyby zostać naruszone projektowaną zmianą. Indywidualne cechy schroniska górskiego w sposób całkowity, odróżniający je od pozostałych obiektów tej samej klasy, ale nie o tych samych cechach istotnych, przemawia za tym, by zróżnicować wysokość premii dla tych podmiotów.

Trzeba zwrócić uwagę na to, iż schroniska górskie są usytuowane w trudno dostępnych miejscach, co rodzi szereg utrudnień w dowozie materiałów, w wykonawstwie. Są to ponadto budynki niejednokrotnie wiekowe i, tak jak powiedziałem wcześniej, o specyficznej architekturze. Oznacza to, że obiekty co prawda są tej samej klasy, jednak nie są porównywalne, a co za tym idzie, projektowana zmiana nie godzi w zasadę równości. Projektowana zmiana zawiera konkretne kryterium, które pozwala skorzystać z dobrodziejstwa wynikającego z ustawy. Kryterium to ma charakter relewantny, czyli pozostaje w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma, oraz ma służyć realizacji konkretnego celu i treści.

Tak jak podkreśliłem, w opinii wnioskodawców projekt jest zgodny z prawem UE. W opinii Rady Ministrów powielone są zarzuty, które pojawiały się już wcześniej, na posiedzeniu komisji praworządności dotyczącym zgodności z konstytucją. Chcę podkreślić, że wtedy komisja nie stwierdziła niezgodności z konstytucją. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję bardzo. Oczywiście, pan minister Uściński, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MRiT Piotr Uściński:

Muszę sprostować, dlatego że z niewiadomych mi przyczyn pan poseł zauważył w mojej wypowiedzi coś, czego tam nie było, ani nie było tego w dokumencie rządowym, czyli opinii rządu do tego projektu. Nie było żadnych zarzutów dotyczących konstytucji, a pan takie zarzuty odpiera, mimo że nie zostały postawione.

Ponadto dodam, że państwa projekt proponuje, żeby wsparcie dla termomodernizacji tych schronisk było na poziomie 90% kosztów. Chcecie dopisać to do ustawy, która obejmuje tylko budownictwo mieszkaniowe, budynki mieszkalne, tam, gdzie ludzie mieszkają. W tej chwili wsparcie to trafia, jak podkreśliłem, do spółdzielni mieszkaniowych itd., a wy chcecie tylko jedną, drobną kategorię obiektów, które nie spełniają kryterium budynków mieszkaniowych. Jest faktycznie tak, że innych państwo nie zauważacie, tylko tę jedną, wybiórczo. Jeśli natomiast chodzi o te jedne, czyli schroniska górskie, proszę zwrócić uwagę, że w Tatrach praktycznie wszystkie schroniska są zmodernizowane. Z pozyskanych informacji w trybie roboczym zacytuję tylko kilka zdań.

Głównie dzięki PTTK schroniska górskie od wielu lat zmieniają swoje oblicze, w tym również w zakresie dbałości o środowisko naturalne. Wycofywane są źródła ciepła takie jak kotły na węgiel, koks, a także likwidowane są nieefektywne oczyszczalnie ścieków. Stare instalacje są zastępowane przez nowoczesne urządzenia takie jak biologiczne oczyszczalnie ścieków, kolektory słoneczne, ogniwa fotowoltaiczne, małe elektrownie wodne, a ich wpływ na środowisko jest znacznie mniejszy niż starych obiektów.

Do PTTK należą w szczególności wszystkie schroniska znajdujące się na terenie parków narodowych obejmujących najwartościowsze przyrodniczo i turystycznie części gór. Oprócz obowiązków wynikających z faktu położenia schronisk na terenach cennych przyrodniczo, w tym parków narodowych, PTTK wypełnił wszystkie wymagania wynikające z ustawy o usługach hotelarskich oraz o usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych i wszystkich wydanych rozporządzeń. Przykładowo wszystkie tatrzańskie schroniska zostały poddane termomodernizacji. W sposób znaczny prace te zmniejszyły zapotrzebowanie na energię potrzebną do ogrzewania. Schroniska te wykorzystują kolektory słoneczne do przygotowania ciepłej wody. Dwa obiekty, schronisko na Polanie Chochołowskiej i schronisko w Dolinie Pięciu Stawów, korzystają z energii elektrycznej wytwarzanej przez przyschroniskowe małe elektrownie wodne. Uzyskana energia elektryczna służy oświetleniu, oczyszczaniu ścieków, ogrzewaniu, przygotowaniu ciepłej wody użytkowej. Innym przykładem są termomodernizacje i inwestycje, jakie wykonało PTTK w schroniskach na terenie Sudetów. Kolejnych przykładem nowoczesnego schroniska jest schronisko PTTK w Hali Miziowej w Beskidzie Żywieckim.

Można jeszcze wymieniać. Wszystkie te termomodernizacje i inwestycje są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska. Nie rozumiemy, stąd ta negatywna opinia, czemu chcecie państwo wykorzystać fundusz, pieniądze, ustawę, która jest przeznaczona dla budynków mieszkaniowych, akurat do wspierania jednej, wybranej bardzo niszowo, bo jest to ewentualnie kilkadziesiąt podmiotów czy grup przedsiębiorców. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram debatę. Mam dwa zgłoszenia. Zamykam listę mówców. Jako pierwsza głos zabierze pani posłanka Chmiel. Bardzo proszę.

Poseł Małgorzata Chmiel (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, sama nieraz byłam i bywam w schroniskach i rzeczywiście, przyznaję rację, te dymiące kominy są przerażające. To tak jak wtedy, gdy koło

swoich ogródków, gdzie odpoczywają, ludzie nie chcą stacji bazowych telefonii komórkowych. Cokolwiek byśmy mówili, nie jest to widok, który powinien być w pięknych polskich górach.

Sama zgłoszona idea jest jak najbardziej słuszna. Oczywiście dofinansowanie powinno być większe niż w innych terenach, ponieważ stworzenie tam fotowoltaiki i jakichkolwiek źródeł odnawialnych jest dużo, dużo trudniejsze niż w każdym innym terenie. Dyskutując o ilości dofinansowania, też się zgadzam.

Rację ma natomiast pan minister, mówiąc, że schroniska nie są w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego. W związku z tym należałoby zacząć od tego, żeby dopisać schroniska, ponieważ w schroniskach rzeczywiście mieszkają ludzie, nieraz po pół roku, i nie są to osoby, które przyjeżdżają przespać się tylko na jedną noc lub na dwutygodniowy odpoczynek. Żeby móc skorzystać z ustawy o wspieraniu termomodernizacji, która dotyczy tylko budownictwa mieszkaniowego, przede wszystkim należałoby zmienić status schronisk, ale sama idea i chęć wsparcia schronisk, do których naprawdę trudno dotrzeć, a do których ludzie chodzą coraz częściej, żeby odpoczywać właśnie na łonie natury, a nie chcą widzieć spalonego węgla, jest jak najbardziej prawidłowa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję. Pani posłanka Paluch, bardzo proszę.

Poseł Anna Paluch (PiS):

Dziękuję bardzo. Wysoka Komisjo, szanowny panie ministrze, oczywiście, że z pozoru projekt ustawy wydaje się godny poparcia, natomiast mam wrażenie, że projektodawcy nie zauważyli jednej bardzo istotnej zmiany. Mówi o tym opinia rządu, ale chciałabym doprecyzować jedną rzecz. Zupełnie inaczej funkcjonowały schroniska górskie 30, 40 lat temu, kiedy były mocno siermiężne, z nieekologicznymi źródłami energii. Były one nastawione na zupełnie innego rodzaju klienta, na wycieczki przychodzące do schronisk. Była zasada, że wycieczka, która przychodzi wieczorem do schroniska, położy się, chociażby na podłodze. W tej chwili model korzystania z tego rodzaju obiektów jest zupełnie inny. Tak jak słusznie zauważyła przedmówczyni, bywają ludzie, którzy w schronisku mieszkają pół roku, bo diametralnie zmienił się model korzystania z turystyki i korzystania z tych obiektów. Krótko mówiąc, bardzo często są to ludzie dobrze sytuowani, którzy są w stanie zapłacić sporą stawkę po to, żeby mieszkać w takich komfortowych przyrodniczo warunkach.

Radykalnie zmienił się więc model uprawiania turystyki. Model funkcjonowania tych stoisk zmienił się radykalnie w porównaniu z sytuacją, którą, jak myślę, często macie, państwo posłowie, w swojej pamięci. Nie ma przesłanki, która upoważniałaby do tego, żeby tak radykalnie wysoko wspierać tego rodzaju instytucje. Dawniej to było stowarzyszenie. PTTK dalej jest oczywiście stowarzyszeniem wyższej użyteczności i ma swoje funkcje, ale bardzo często, a właściwie wszędzie schroniska te są zarządzane na zasadzie umów i radykalnie zmienił się sposób korzystania, bo ma on czysto komercyjny charakter. Często turysta z plecakiem nie jest w stanie zjawić się tam wieczorem.

Proszę państwa, nie ma więc żadnej przesłanki do tego, żeby schroniska górskie traktować inaczej niż np. schroniska młodzieżowe. To w młodzieżowych schroniskach pojawiają się wycieczki szkolne, którymi wypadałoby umożliwić młodzieży uprawianie turystyki za niewielkie koszty, bo to jest charakterystyczne dla młodego wieku, żeby przemieszczać się, żeby zwiedzać Polskę i żeby móc skorzystać z tego rodzaju udogodnień. W tej kategorii schronisk, jak słusznie zauważa opinia rządu, tych obiektów jest wiele, bo są i schroniska górskie, i schroniska młodzieżowe, i inne, bardzo różne. Jeżeli zrobimy projekt, który uprzywilejowuje schroniska górskie, pojawią się inni i zapytają: „Dlaczego nas nie wspiera się w ten sposób? Tak samo działamy na rynku turystycznym, tak samo świadczymy usługi w tym zakresie. Chcieliśmy to samo”.

Nie jest więc prawdą to, co utrzymuje wnioskodawca, że przesłanki są jasne i nie budzą wątpliwości, bo wątpliwości są. Trzeba docenić wieloletnie starania Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Mieszkam na południu. Tatry mam na rzut beretem, Pieniny mam pięć minut od domu, więc wiem, jaki jest stan techniczny schronisk, które są w górach w mojej najbliższej okolicy, i nie wydaje mi się, żeby zasadne było

takie uprzywilejowywanie, bo można rozstrzygnąć tę kwestię w inny sposób, nie mówiąc o tym, że schroniska położone w parkach narodowych korzystają z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, i na oczyszczalnię ścieków, i na nowoczesne źródła energii. Nie wydaje mi się więc, żeby projekt ustawy był zasadny. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję bardzo, pani poseł. Jest jeszcze zgłoszenie z wnioskiem od pana przewodniczącego Jerzego Polaczka. Bardzo proszę.

Poseł Jerzy Polaczek (PiS):

Chciałem złożyć wniosek formalny co do dalszego trybu procedowania nad tym projektem i zarekomendować Wysokiej Komisji, aby po pierwszym czytaniu przekazać ten projekt do dalszych prac do podkomisji stałej do spraw gospodarki mieszkaniowej kierowanej przez panią poseł Annę Paluch.

Przewodniczący poseł Cezary Grabarczyk (KO):

Dziękuję. Podkomisja ta ma taką pełną nazwę: podkomisja stała do spraw budownictwa oraz gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Gorąco rekomenduję państwu posłom, abyśmy poparli ten wniosek, bo problem został wywołany. Dziękuję za zwrócenie na to uwagi.

Od kilku lat wracam na górskie szlaki. Mamy schroniska, które są perełkami architektonicznymi, są zabytkami kultury, które datowane są jeszcze na XIX w. Mamy wyłączone nowoczesne schroniska. Chyba wszyscy znamy ten klasyczny przykład: schronisko na Śnieżce, nieczynne od wielu lat. Być może Komisja wypracuje jakiś inny wariant regulacji. Miliony ludzi idą w góry, idą na szlaki i ten styl życia, który pozwala utrzymać dobrą kondycję fizyczną i zwiększa odporność społeczną, powinniśmy popierać, dlatego z radością poddam ten wniosek pod głosowanie, licząc na to, że go państwo poprzecie.

Kto z państwa jest za przekazaniem projektu ustawy do dalszych prac w podkomisji stałej do spraw budownictwa oraz gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej? Kto jest za? Dziękuję. Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję. Proszę o wyniki. Głosowało 28 posłów: z głosowało 26, przeciw 1, wstrzymał się 1. Dziękuję.

Wyczerpaliśmy porządek dzienny. Zamykam posiedzenie.